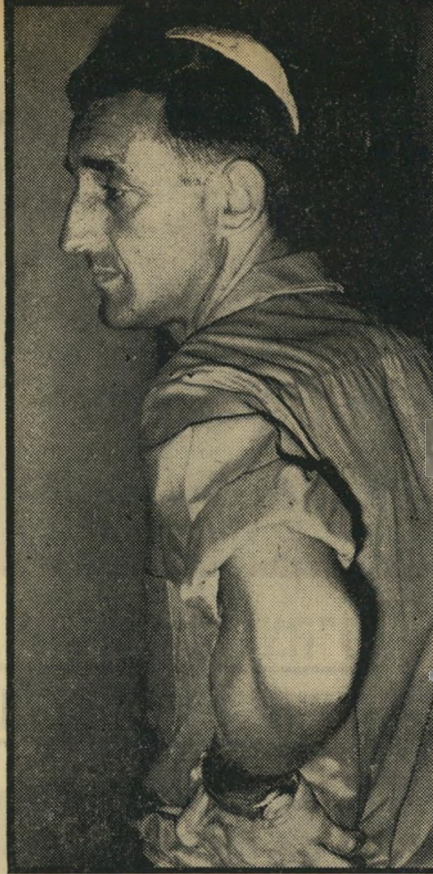

היא אומרת:

מעולם לא היה בעלי!

בעלי אשה אחרת והתחתן איתה. נסעתי ל-
חילנה להתגרשתי מבעלי.

★ "לא זקוקה

לגבר"

באותה תקופה התחילו לרכל עלי
שאני יוצאת עם תיירים ומתכוננת לה-
זור לפולין ומשם לעלות לישראל. חשבתי
לי: בחור כזה כמו חיים — אם אתחתן
איתו, תיפסק הרכילות אחת ולתמיד.

"התחתנו בנושאן אורחיים. בהתחלה היו
היחסים בינינו טובים. יותר מדי טובים.
אבל אני ידעתי כל הזמן שהוא לא בחור

יחידי בכפר, ובגלל זה לא נתנו לנו לחזור
לרוסיה עד 1946. משפחת בינשטיין חזרה
לרוסיה, לקובנו, מייד אחרי המלחמה. אביו
של חיים היה מהגנס וקיבל משרה טובה.
כשחזרנו גם אנחנו, ב-1946, יצאנו בלי
כלום. אביו של חיים אסף אותנו לביתם,
ואחר כך סידר לנו דירה באותו בית בו
הם גרו. אני הייתי כבר בחורה גדולה, בת
20, וחיים ילד קטן, בן 12.

"בקובנו לא נשארו אז יהודים. העיר הי-
תה בית-קברות אחד גדול. לא יכולתי אפ-
ילו לעבור עלייך בית-הספר שבו למדתי.
בסוף התחלתי ללכת יום-יום לבית-הקברות
ולכל המקומות שאותם היכרתי לפני המל-
חמה. פשוט רציתי לספוג את כל מה שעבר

היא באה מברית-המועצות והלהיבה את

המדינה — ועכשיו היא במרכז שערוריה

בשבילי, שהוא לא יוכל להתקדם איתי ב-
אותו הקצב. היחסים בינינו הלכו והתדרדרו,
והתחלתי לחשוב ברצינות על סרידה. אבל
באותו זמן קיבלתי אפידיוויט לישראל. אז
פניתי לאמא שלו, והסכרתי לה שבזכות
האבא שלו שהציל את המשפחה שלנו, אני
רוצה לסדר להם נסיעה ארצה — אבל בת-
נאי שיהיה ברור שאני וחיים לא נוכל
להמשיך לחיות יחד.

"בארץ כבר פירסמו שנחמה ליפשיץ מגי-
עה עם בעלה, או כמובן לא יכולתי לבקש
חדר נפרד במלון. אבל במלון אסטור, בחדר
המשותף שלנו, היו מיטות נפרדות. אני
לא הייתי מסוגלת אפילו לחיות איתו כ-
שה עם בעלה. אני חולה, וצומדת בפני

על החברים שלי שלא ניצלו. אפשר לומר
שאו נכנס בי ג'וק היהדות.
זמן קצר אחרי שובי לקובנו הת-
קבלתי לאקדמיה למוסיקה ועברתי ל-
וילנה. שם נישאתי לבחור בשם בוריס גרו-
בר, וגמרתי את הלימודים. שנה אחרי ה-
נישואין, ב-1949, נולדה לי בתי רוסה.

"לקראת 1958 חל מיפנה במצב הפוליטי.
הרגשתי את זה היטב. מיספר ההופעות שלי
ירד מ-80 ל-20. אחרי שחזרתי בסעם הש-
נייה מפאריס, לא הופעתי במשך חצי שנה.
גם טראגדיה נוספת חיכתה לי אז: כש-
סילפנתי משה-התעופסה לאמי, היא הודיעה
לי שלא לחזור לחילנה, אלא לבוא לקובנו.
החברר שבזמנו שהייתי בפאריס. מצא לו

הבעל: חיים בינשטיין

ריח אותנו מאיוור הכיבוש הגאצי. אחרי
כך נפרדו דרכינו. אחרי המלחמה נשאתי
אשה וגם נחמה נישאה. בעלה הראשון היה
מורה. היא נישאה לו בקובנו, ואחר-כך
הם עברו לחילנה. אני, אז, הייתי כבר
בנפרד מאשתי. הייתי אחד הגברים המקו-
בלים ביותר בעיר. עבדתי כמהגנס, והייתה
לי מכונית מוסקוויץ' 400. כל הבחורות רצו
אחרי, ולהגיד את האמת — גם אני לא
התנזרתי מהן. נחמה ראתה את הצלחתי ואת
מעמד, והתחילה לדבר על גירושין מבעלה.

"חינו יחד עשרה חודשים, עד שקיבלתי
גט מאשתי ואחרי הגט התחתנתי. לנחמה
היתה בת מבעלה הראשון, כיום בת 21."

★ "בלי בעל —

ובלי קאריירה"

היים עבר לזמור עברית באולפן,
העם בואם ארצה. נחמה, שלמדה בבית
ספר יהודי והעברית היתה שגורה בפה,
נשארה בת-לאביב. בעזרת האמרגן שלה,
ג'ורא גודיק, שכרה דירה בת שלושה חד-
רים בצפון תל-אביב. "נהגתי לבוא לבקר
בבית פעם-פעמיים בשבוע", סיפר הבעל.
"החיים בינינו היו טובים ימאשרים."

"לפני חודש באתי הביתה לביקור לשבת.
נחמה הודיעה לי לפתע שאין טעם
להמשיך לחיות יחד. גדלתי מעליך, היא
אמרה. קיבלתי ממש שוק. התחלתי לשאול
אותה מה פיתאום, אבל היא לא רצתה להס-
ייר יותר. ראיתי שכן, אז אמרתי לה שהיא
עוד תצטער. החיים לא נגמרים היום, והי-
גלגל מסתובב.

"מיספר ימים אחרי השתתה הזאת בא
אלי אדם לאולפן, הציג עצמו כנציג הסוכ-
נות, ואמר לי שנחמה ביקשה להפריד את
תעודת-העולה שלנו לשתי תעודות נפרדות.
הוא אמר לי שמאחר שהיא הודיעה שה-
נישואים שלנו הם סקטיביים, אני מתבקש
לחתום על ההפרדה. הבנתי שהיא זוממת
לסמוך לי פה, ופניתי לעורכי-הדין דב
שילנסקי וטובה כגן. ברגע ששמעתי ש-
נחמה רוצה לעזוב את הארץ, היגשתי בק-
שת עיכובי-ציאה. נחמה חולמת על אמריקה
ועל הקאריירה שתעשה שם, וכל עוד יימשך
סביבה כל הרעש הזה, היא תמשיך להיות
שיכורה — וחץ מהחוק אני לא חושב
שיש איוש שהיא דרך אחרת לשכנע אותה
לחזור אלי. ההצלחה פשוט סינורה אותה.

יום-יום

★ לבית-הקברות

גירסה שונה יש בפינה של נחמה.
סיפרה היא, בדירתה המרוהטת בטוב-
טעם, ברחוב יהושע בן נון 33 בתל-אביב:
"אני מכירה את חיים מאז שהייתי ילד
בלונדי יפהפה בן שבע. ברחנו יחד מהנא-
צים לרוסיה ב-1941. אחרי-כך אני ומשפח-
תי עברנו לאוובקיסטן, ולא ראיתי אותו
עד אחרי המלחמה. באוובקיסטן נכנסתי ל-
החבריה רייל 18 שני הנה הכונס ה-

האשה: נחמה ליפשיץ

ניתוח גינקולוגי. אני פשוט לא זקוקה לגבר.
"ביקשתי ממנו שיעזוב אותי, יתחיל לל-
מוד עברית, לעבוד, וימצא לו אשה אחרת.

★ "למחייתך —

תרויח בעצמך!"

חיים נסע לאולפן לנתניה, יחד עם
אמו ודודתו. יום אחד, לפני חודש,
הופיע אצלי בדירה ואמר: את רוצה גט?
כדי להיות חופשייה בארץ קאפיטאליסטית
משלמים כסף. קיבלתי שוק. אמרתי לו
שאני לא יודעת כמה משלמים, ולקחתי אותו
לעורכי-הדין שלי, שלמה סלד ויהודה
שפיגל. יאן, באמצע המר"מ איתו, הגיע
צו-עיקוב יציאה נגדי. אבל עוד לפני ש-
הגיע הצו, בא אלי חיים יום אחד הביתה
ואמר, אני רוצה להתחתן איתך."

"אמרתי לו: חיים, תסתכל לי בעיניים.
אחרי שדוברת איתי על כסף — אתה מעז
לבוא עם הצעה כזאת?"

היה זה אז שהוא התחיל לאיים עלי
שהוא יגיש נגדי משפט, ויעשה לי פירסומת
רעה.

"ובזה הוא באמת הצליח — לסחוף
אותי לתוך שערורייה."

עם גולדה

בישראל זכתה נחמה
לפאר ולכבוד להם
זכו מעט אמנים ישראלים. גדולי המדינה
שמחו להתחבק עימה לאור המצלמות.